

[Stauning.]

bedre Tider, som nu skulde komme, og da han sang Visen om at kæmpe med aaben Pande, da vidste den højtærede Statsminister, at Privatbanken stod for Sammenbrud. Han vidste, at der var tabt mange Millioner, han vidste, der forelaa en Opgørelse fra Bankinspektøren, om hvilken der var Strid mellem ham og Banken, og efter Bankinspektørens Opgørelse var der tabt $\frac{4}{5}$ af Aktiekapitalen.

Men desuagtet holdt Ministeriet Banken aaben og forhandlede ikke om Nyordningen. Man lod Striden gaa endnu en lille Tid, for man skulde jo over Landstingsvalget. Bankens Ledelse blev holdt hen med Forhandlinger, saa den intet kunde udrette for den Rekonstruktion, som maatte tilstræbes, fordi man ikke, før Ministeriet fik Tid efter Landstingsvalget, kunde faa fastslaaet, hvad den virkelige Tabsopgørelse skulde være. Og saa lod man rolig Børsens Torden indtræde uden at være forberedt, og man lod den afgaaede Handelsminister forhandle videre et Par Døgn, givende Banken og andre Bankers Ledelse den Tro, at Statens Repræsentanter, Ministeriet, var rede til at træde ind i Forhandlinger om en Hjelpeaktion fra Statens Side.

Dette gjorde man i 2 Døgn for saa i sidste Nats sidste Time at meddele, at man intet vilde, og Banken maatte lukke. (Statsministeren [Madsen-Mygdal]: Det er jo ganske urigtigt). Jeg tror, den højtærede Statsminister faar Ordet senere under Forhandlingen. (Statsministeren [Madsen-Mygdal]: Forhaabentlig!). De to Forhandlingsdage gav Tid til Børsmanøvrer, til Flytning af Risiko og Værdier. Man udpeger i denne Tid Personer, som ikke har været helt uheldige med deres Aktieoverflytning i de Dage. Men endnu værre var Slaget for det Næringsliv, som grupperede sig omkring Privatbanken. Og da det hele var forbi, da man i det sidste Døgn sidste Time havde afbrudt med at erklære, at man intet vilde, og drejet Nøglen om for Banken, kaldte Statsministeren paa Rigsdagens Repræsentanter for at fortælle dem, hvad de havde læst i Bladene i Forvejen.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg i Dag, og i den Tid, der er forløbet, har Venstrepressen sagt, at det ærede Medlem Hr. Stauning og det socialdemokratiske Parti var saa ivrige for at faa Staten ind i nye Forpligtelser for Statskassen. Nej, det var vi ikke, men jeg og mit Parti var oprørte over den Hensynsløshed, der udvistes overfor Bankens Ejere, overfor dens Indskydere, overfor

dens Kunder og dermed overfor mange Tusinde Arbejdere, der vilde blive ramt føleligst, den Dag Bankens Lukning blev effektiv.

Hvis Ministeriet i rette Tid havde givet Bankens Ledelse Direktiver, hvis det i rette Tid havde sagt: I faar 14 Dage eller saa og saa lang Tid, hvad man nu vilde give den, den Gang man altsaa drog ud i Valgkampen og henlagde Sagen af Hensyn dertil — hvis man havde sagt til Bankens Ledere: I faar ingen Statsgaranti, I faar ingen Hjælp fra os, intet som helst vil vi give jer, men prøv at bruge otte eller saa og saa mange Dage til at undersøge, om I ved egne Kræfter, ved Erhvervslivets Hjælp kan gennemføre den Rekonstruktion, som er nødvendig efter Bankinspektørens Opgørelse, og som naturligvis maa foregaa paa Grundlag af den — saa havde man handlet rigtigt og forsvarligt, og saa havde man formodentlig faaet det Resultat, som man nu har faaet efter en Skændsel for vort Land. Thi Bankens Lukning var en Skændsel for vort Land.

Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg talte her om Socialdemokratiets Dobbeltbund, tror jeg, det var han sagde: Socialdemokratiet vilde med i Garantien, d. v. s. vilde have Staten ind i nye Forpligtelser, men der var jo andre Steder, hvor man var forsigtig, der var en Borgmester i København, der havde sagt noget efter min Mening særdeles rigtigt og fornuftigt, og det ærede Medlem talte ogsaa om Aarhus.

Jeg synes, at det ærede Medlem skal afholde sig fra alle Fantasier, naar man har Realiteter at holde sig til. I Aarhus var der Tale om at gaa ind i en Risiko; Venstres Repræsentanter og de konservative Repræsentanter var villige dertil. Socialdemokratiet nægtede det i og for sig heller ikke, men stillede visse Betingelser, og derfor blev Sagen udsat — ikke fordi der var en paa Lystrejse, som det ærede Medlem sagde, men fordi der stilledes visse Betingelser, som man ikke vilde gaa ind paa med det samme, og saa gik Tiden, og saa blev det uapaakrævet at faa denne Assistance, saa vidt jeg har forstaaet. Der var ikke noget Dobbeltspil eller Dobbeltbund her. Hvis der er nogen, der har spillet Dobbeltspil, er det det ærede Medlems Meningsfæller i Aarhus, som gik med til Hjælp til Aarhus Olie-mølle, medens Venstre andre Steder indtager dette doktrinære Standpunkt, som vi har set i hele Sagens Udvikling.

Det ærede Medlem talte om, at Socialdemokratiet var til Tider Storkapitalister-